



Arrest

nr. 191 591 van 5 september 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 15 maart 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 februari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 22 maart 2017 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 mei 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 juni 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat X, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en tot de Itsekiri/Urhobo tribe te behoren. U werd geboren op X te Ijomi waar u tot de leeftijd van 12 jaar woonachtig was. U heeft de lagere school afgemaakt. Toen uw vader kwam te sterven, werd u door Alice, die u tante noemt en een ver familielid van uw vader is, naar Port Harcourt gebracht. Uw jongere zus Joy werd door uw tante langs moederzijde meegenomen. Uw tante Alice was eigenares van de bar 'X in Port Harcourt, waar u werkte en sliep. Het eerste jaar stond u achter de bar en verzorgde u eten voor de klanten. Na een jaar echter werd u door uw tante verplicht met mannen te slapen.

Dit deed u tot u de leeftijd van 16 jaar had bereikt. Op 15 jarige leeftijd werd u zwanger en verplichtte uw tante u een abortus te ondergaan. Toen u Khalifa, een klant bij uw tante, op 16-jarige leeftijd leerde

kennen, belooft hij u een beter leven. U vergezelde hem naar Libië. In Libië werd u verschillende keren seksueel misbruikt door Khalifa. Khalifa regelde een baan als huishoudster voor u. Na verloop van tijd werd u zwanger en kwam u, daar u niet wilde dat Khalifa op de hoogte werd gesteld van uw zwangerschap, met behulp van de vrouw waarvoor u werkte naar Europa. Na een verblijf van twee jaar verliet u op 18 jarige leeftijd Libië en kwam u op 16 september 2016 in België aan. Op 3 oktober 2016 vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties. U verklaart niet te kunnen terugkeren naar Nigeria omdat u vreest terug in de prostitutie terecht te komen. U vreest tevens de mannen waarmee u verplicht werd te slapen, tegen het lijf te lopen. Bovendien vernam u via uw zus Joy dat uw tante Alice rondbazuinde dat u geld van haar stal en u er met een man vandoor was, waardoor u represailles vanwege uw tante Alice vreest.

U legt geen documenten neer ter staving van uw asielaanvraag.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. U verklaart niet naar uw land van herkomst te kunnen terugkeren omdat u vreest terug in de prostitutie terecht te komen en door uw tante geslagen te worden omdat u met een man verdween en ze, zo vernam u van uw zus Joy, rondbazuint dat u geld stal van haar. Uw vrees bij terugkeer naar uw land van herkomst wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) niet geloofwaardig bevonden.

Er dient te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd wordt door tegenstrijdigheden die werden vastgesteld in uw opeenvolgende verklaringen.

De geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt zo grondig ondermijnd door uw verklaringen met betrekking tot de contacten met uw zus Joy en de huidige locatie van uw zus Omamujomi. Zo verklaarde u bij DVZ dat uw zus Joy in Koko is, en u niet op de hoogte was van de huidige locatie van uw zus Omamujomi, daar u sinds drie jaar niets over, of van haar, vernam (zie verklaring DVZ, punt 17). Tijdens het gehoor op het CGVS echter verklaart u dat uw zus Joy in Koko, en uw zus Omamujomi in Benin City, is (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). U verklaart via uw zus Joy te hebben vernomen dat ze [uw zus Omamujomi] misschien naar Benin City is gegaan (zie gehoorverslag CGVS, p. 13), waaruit blijkt dat u meer informatie heeft over uw zus Omamujomi dan u bij DVZ liet uitschijnen.

Ook met betrekking tot uw contacten met uw zus Joy legt u tegenstrijdige en vage verklaringen af. Zo verklaart u momenteel geen contact te hebben met Joy en haar voor het laatst te hebben gecontacteerd toen u in Port Harcourt was (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). U voegt toe af en toe met haar te hebben gepraat toen u in Port Harcourt was. U gevraagd waarom u momenteel geen contact heeft met Joy, verklaart u haar met de tijd te willen contacteren via facebook (zie gehoorverslag CGVS, p.12). U verklaart dat u nog geen contact heeft opgenomen met haar omdat u de indruk heeft dat ze geen goed GSM toestel heeft, en dat u, als u geld zou hebben en iemand zou tegenkomen die naar Nigeria gaat, een GSM toestel zou kopen voor haar en dat zou meegeven. U voegt toe haar in Port Harcourt te hebben gebeld, maar nu haar nummer niet uit het hoofd te kennen (zie gehoorverslag CGVS, p. 12), terwijl u, verder in het gehoor, verklaart geen verbinding te krijgen met haar nummer (zie gehoorverslag CGVS, p. 38), waaruit blijkt dat u Joy haar nummer wél kent, en u wél, al dan niet tevergeefs, contact heeft proberen te zoeken. Bovendien had u, in tegenstelling tot uw eerdere verklaringen dat u, toen u in Port Harcourt was, voor het laatst contact had met uw zus Joy, in Libië nog contact met haar (zie gehoorverslag CGVS, p.36 en 37). Ook bracht u uw zus Joy voor uw vertrek uit Nigeria op de hoogte dat u met Khalifa naar Libië zou vertrekken (zie gehoorverslag CGVS, p. 36).

Zo verklaart u overigens dat uw zus Joy u bij aankomst in Libië op de hoogte stelde dat uw tante Alice op zoek was naar u en dat ze rondbazuinde dat u geld van haar had gestolen (zie gehoorverslag CGVS, p. 36 en p.37). U voegt toe later niets meer te hebben vernomen. U gevraagd hoe u weet of ze [uw tante Alice] nog steeds op zoek is naar u, verklaart u dat u onder haar hoede werd geplaatst en u haar niet zei waar u naartoe ging. U verklaart tevens niet te hebben geprobeerd te informeren naar uw tante en of ze al dan niet nog op zoek is naar u. U gevraagd naar de reden, antwoordt u niemand, inclusief Joy, te hebben gebeld. U geconfronteerd met de bevinding dat het normaal is (en redelijkerwijze verwacht kan worden) dat, als er iemand op zoek is naar u, u informeert naar de situatie, verklaart u dat er niemand is. U tot slot gevraagd of u Joy niet kon contacteren, verklaart u geen verbinding te krijgen met haar nummer (zie gehoorverslag CGVS, p. 38). **Deze desinteresse in de verdere ontwikkelingen van uw problemen ondergraaft de ernst van uw vrees.**

Er kan immers redelijkerwijze van u worden verwacht dat u ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om contacten te hebben met uw thuisbasis om te vernemen hoe uw persoonlijke problemen evolueren. Het feit dat u dit heeft nagelaten wijst op een gebrek aan interesse in uw situatie en doet

afbreuk aan de ernst van de door u ingeroepen (actuele) vrees voor vervolging. **Informatie over uw recente situatie en problemen is immers van primordiaal belang om de door u geschetste vrees correct te kunnen inschatten.**

Vervolgens verklaart u contact te hebben gehad met uw zus Joy toen u in Port Harcourt was (zie gehoorverslag CGVS, p. 12 en p.31). U en uw zus Joy praatten o.a. over hoe u bij uw tante Alice (zie gehoorverslag CGVS, p. 31) , en hoe zij daar [bij uw tante langs moederszijde in Koko] werd behandeld (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Enerzijds verklaart u aan uw zus Joy te hebben verteld wat er gaande was, maar 'niemand' geloofde u omdat uw tante een aardig persoon was (zie gehoorverslag CGVS, p. 31). Hierbij is het al merkwaardig dat u verklaart dat 'niemand' u geloofde, aangezien u blijkbaar enkel met uw zus over uw situatie bij uw tante sprak. Anderzijds verklaart u dat uw zus Joy, toen u haar vertelde wat er gaande was, niets kon zeggen omdat ze het recht niet heeft. U gevraagd waarom ze het recht niet heeft, ontwijkt u de vraag en verklaart u dat, toen u weigerde, uw tante Alice u sloeg (zie gehoorverslag CGVS, p. 32). **Het moet opgemerkt dat dit echter niet strookt met de door u geopperde situatie van gedwongen prostitutie en gedwongen vasthouding,** daar u verklaart dat u de bar niet kon verlaten omdat u dat niet mocht van haar [uw tante Alice] (zie gehoorverslag CGVS, p. 29). U gevraagd hoe uw tante kon verhinderen dat u naar buiten ging, antwoordt u eerder ontwijkend dat 'elke keer als u daar zat, u naar daar moest gaan, en naar de bar, en dat was het'(zie gehoorverslag CGVS, p.30). Dat dit van weinig doorleefdheid getuigt, hoeft geen betoog. Dat u enerzijds door uw tante werd gedwongen met mannen te slapen en ze u verbood het huis te verlaten, doch anderzijds u toeliet uw zus Joy te contacteren, tart de verbeelding. Bovendien geeft u aan, wanneer gevraagd wordt waarom u nooit probeerde te vluchten, dat eenmaal geprobeerd te hebben en dat ze [uw tante Alice],toen ze erachter kwam, u bijna om het leven bracht (zie gehoorverslag CGVS, p.32). U verklaart ook tegen betaling met mannen mee te hebben moeten gaan naar hotels, net zoals u tijdens uw vlucht met Khalifa deed (zie gehoorverslag CGVS, p. 29, p.33 en p.35). Hieruit blijkt dat u meer vrijheid kreeg dan u wilt laten uitschijnen. Bovendien weerhield niets u ervan andere mensen dan uw zus Joy te contacteren, of via uw zus Joy, mogelijks via uw oudere zus Omamujomi, hulp te zoeken.

U gevraagd of u niet naar een van uw zussen kon gaan, verklaart u niet te weten hoe u dat had moeten doen. U verklaart dat u bij niemand terecht kon omdat er ginder ook problemen waren. U legt vervolgens verder uit dat uw zus huishulp was. U gevraagd of dat dan een probleem was, geeft u aan dat het een groot probleem is omdat jullie vader jullie niet op die manier behandelde, wat geen verklaring is waarom u niet bij een van uw zussen terecht kon. U verklaart verder dat Joy niet goed werd behandeld, en u haar, mede daarom, niet wilde lastig vallen met uw eigen problemen (zie gehoorverslag CGVS, p. 31-32, p.36 en p.37). Dat u blijkbaar geen moeite deed om hulp te zoeken bij uw zus Joy, of om uw oudere zus Omamujomi te contacteren, in de periode van uw beweerde problemen, tast eens te meer de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan. **Van u kan immers verwacht worden dat u, alvorens uw land van herkomst te verlaten, de nodige inspanningen levert om in Nigeria te zoeken naar mogelijke oplossingen.** Dat u naliet dit te doen tast de ernst en geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aan.

U gevraagd of u nooit klacht indiende tegen uw tante, verklaart u dat niemand naar u zou luisteren. U overwoog het niet omdat u het zelf tegen Viviane, een van de meisjes die haar diensten aanbood in de 'X' bar, had gezegd en zij tegen u zei dat het [een klacht indienen] niet nodig was. U voegt toe dat Viviane dat misschien zei omdat ze wist wat er allemaal gaande was. U gevraagd waarom u naar Viviane luisterde, en geen klacht indiende, antwoordt u dat Viviane de waarheid, dat niemand naar u zou luisteren, in pacht had. U verklaart kort door de bocht dat niemand naar u zou luisteren omdat u dat weet, gebaseerd op verschillende verhalen die u hoorde. Als voorbeeld verklaart u dat, als je ergens naartoe gaat, de mensen u niet gaan geloven en aan de tante vertellen dat je iets verzonnen hebt over haar, en dat de mensen niet zouden luisteren (zie gehoorverslag CGVS, p.35-36). **Ook hierbij moet opgemerkt dat u schijnbaar niet het initiatief, noch de moeite nam om hulp te zoeken, en u bijgevolg nooit met zekerheid kan zeggen wat er zou gebeurd zijn indien u dat wel had gedaan.**

U benadrukt dat in Nigeria de politie, of de overheid, niet luistert en van geld houdt. Er mag echter redelijkerwijze van u verwacht worden dat u, alvorens uw land van herkomst te verlaten, de nodige inspanningen levert om meer informatie te verzamelen omtrent uw situatie en de mogelijke binnenlandse beschermingsmogelijkheden. U deed evenmin aangifte bij de politie. Uw verklaring hiervoor, dat de politie niets doet tenzij tegen betaling en niet in staat is bescherming te bieden, is geen afdoende verklaring voor het gegeven dat u zelfs niet de moeite heeft gedaan om bescherming te zoeken bij de autoriteiten. Internationale bescherming kan derhalve slechts worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming en, gelet op wat voorafgaat, dient in casu te worden vastgesteld dat **u nagelaten heeft ook maar enige poging te hebben ondernomen om bescherming in te roepen van de nationale autoriteiten.** Uw indruk dat de politie corrupt is en niet luistert, doet geenszins afbreuk aan het feit dat van u verwacht kan worden dat u minstens een poging onderneemt om zich onder de bescherming te plaatsen van de nationale autoriteiten.

Er is trouwens desbetreffend **een federale organisatie die door de overheid in het leven werd geroepen en die verantwoordelijk is voor de opvang, bescherming en re-integratie van slachtoffers van mensenhandel**, het National Agency for Prohibition of Traffic in Persons (NAPTIP). NAPTIP beschikt over een aantal opvangtehuizen (shelters), verspreid over het land (Abuja, Benin City, Enugu, Kano, Lagos, Sokoto en Uyo). De slachtoffers zijn hier veilig. De grootste groep wordt gevormd door **binnenlandse slachtoffers**, maar het betreft ook een aanzienlijk aantal vrouwen dat vrijwillig is teruggekeerd uit het buitenland. Behalve NAPTIP beschikt ook een aantal ngo's over shelters waar slachtoffers kunnen worden opgevangen en over half way homes, waar vrouwen een tijd kunnen verblijven voordat zij worden herenigd met familie of worden hervestigd. Recentelijk vonden onder de Trafficking in Persons Act diverse veroordelingen van mensenhandelaren plaats, met gevangenisstraffen uiteenlopend van twee maanden tot 14 jaar. De maximumstraf voor mensenhandel met een minderjarige (onder de 18 jaar) is levenslang. Bij NAPTIP zijn er geen gevallen bekend van slachtoffers van mensenhandel die, na tussenkomst van NAPTIP met hun familie zijn herenigd, te maken kregen met intimidatie en/of geweld van de kant van de mensenhandelaren. Hieruit blijkt dat u desgevallend bij terugkeer naar Nigeria mogelijk beroep zou kunnen doen op de autoriteiten of het NAPTIP voor wat eventuele bedreigingen vanwege de mensenhandelaren betreft. U gevraagd of u weet heeft van organisaties die vrouwen in uw situatie helpen, verklaart u dat zulke organisaties niet bestaan in Nigeria (zie gehoorverslag CGVS, p. 36). U meegedeeld dat er speciale programma's zijn voor mensen die prostitutie ontvluchten en bescherming zoeken, vraagt u zich luidop af waar die zich in Nigeria bevinden. Er wordt gesuggereerd dat u bijvoorbeeld naar een vluchthuis zou kunnen gaan voor vrouwen die de prostitutie ontvluchten, waarop u verklaart dat het niet zo is. Hoe gevraagd hoe u dat weet, verklaart u dat er een klant naar Viviane kwam en met haar huwde, wat volledig naast de kwestie is. U nogmaals gevraagd naar de reden waarom u denkt dat zoiets niet bestaat, antwoordt u 'omdat niemand het ooit tegen mij zegt'. U tot slot gevraagd of dat dan wilt zeggen dat het niet bestaat, antwoordt u simpelweg 'aah' (zie gehoorverslag CGVS, p. 37).

Ook met betrekking tot uw verklaringen omtrent uw moeder moeten enkele bedenkingen worden gemaakt die de geloofwaardigheid van uw profiel ernstig aantasten. Zo verklaarde u bij DVZ dat uw moeder Alice heet (zie verklaring DVZ, punt 5). U vermeldde tevens dat uw moeder geboren is te Ijome [Ijomi] en u haar nooit heeft gekend. Tijdens het gehoor op het CGVS verklaart u echter dat uw moeder Success (E.) heet. Op de vraag of ze nog onder een andere naam bekend staat, is uw antwoord neen. U vervolgens geconfronteerd met uw verklaringen bij DVZ, namelijk dat uw moeder Alice zou heten, verklaart u dat uw moeder zowel Alice als Success wordt genoemd, maar **dat ze Success verkiest omwille van 'die ene tante van u'** (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). U voegt toe dat uw moeder haar naam heeft veranderd van Alice naar Success omdat ze problemen had met tante Alice (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Het moet opgemerkt dat het de verbeelding tart dat u, terwijl u tijdens het gehoor op het CGVS spontaan verklaart dat uw moeder Success heet en dat zij zich, door de onenigheid met tante Alice, zich de naam Success toe-eigende, bij DVZ toch verklaarde dat uw moeder Alice heet. Hierbij kan ook nog worden opgemerkt dat uw verklaring dat 'niemand' u geloofde betreffende uw verklaringen over Alice omdat ze zo'n aardige persoon was (zie gehoor CGVS, p. 31) op de helling komt te staan. Uw moeder vond dan alvast niet dat uw tante een aardige persoon was. Bovendien blijkt u tijdens het gehoor op het CGVS, in tegenstelling tot bij DVZ, niet langer op de hoogte van de geboorteplaats van uw moeder (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). U vermeldde tevens bij DVZ dat u uw moeder nooit heeft gekend. Nu blijkt de waarheid iets genuanceerder. Uw moeder kwam immers te overlijden bij de geboorte van uw jongere zus Joy, wat u bij DVZ niet vermeldde. U hiermee geconfronteerd, verklaart u wel te hebben vermeld dat uw moeder overleden is (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). U gevraagd wat u bedoelde toen u bij DVZ zei dat u uw moeder nooit heeft gekend, verklaart u de liefde van een moeder niet te hebben gekend, en dat enkel datgene wat u zich herinnert en wat uw vader u vertelde, u is bijgebleven (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Wat opvallend is, is dat u over uw moeder praat alsof u haar wel heeft gekend. U verklaart immers dat ze zowel naar Alice als naar Success luistert, dat ze aardig en vrijgevig was en dat ze, toen uw vader in het midden van de nacht met zijn vrienden kwam, eten klaarmaakte voor hen (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Gebaseerd op uw verklaringen, namelijk dat uw moeder overleed tijdens de geboorte van uw zus en dat uw zus op dd. 14/10/2016 een leeftijd van 17 jaar had, wat slechts één jaar jonger is dan u, is het opvallend dat u zulke levendige herinneringen aan uw moeder overhoudt.

Verder moet met betrekking tot uw tante Alice het volgende opgemerkt worden (zie gehoorverslag CGVS, p. 27). Bij DVZ vermeldde u niet één keer dat zij uw tante was en verwees u steeds naar de 'X'. Zo verklaart u dat de 'X' u bij terugkeer opnieuw zou verplichten als prostituee aan de slag te gaan, en dat de 'X' u na ongeveer 1 jaar verplichtte met mannen naar bed te gaan, en dat de 'Iron Lady' u, toen u 15 jaar was, verplichtte een abortus te ondergaan (zie vragenlijst CGVS, vraag 4 en 5). Ook in de verklaring DVZ (zie vraag 16) staat te lezen dat u op 15-jarige leeftijd 'door de vrouw voor wie u werkte in de bar' verplicht werd uw zwangerschap te laten onderbreken. **Het is opvallend dat u op geen enkel**

moment naar haar verwijst als uw tante zijnde, des te meer omdat u dat tijdens het gehoor op het CGVS wél consequent doet (zie o.a. gehoorverslag CGVS, p. 6, p.21) U geeft zelf aan haar steeds te hebben aangesproken met tante en verklaart dat enkel de klanten haar de 'X' noemden. Het is dus erg bevreemdend dat u bij DVZ enkel naar haar verwees met 'X', en niet met tante (zie gehoorverslag CGVS, p. 27).

Overigens legt u met betrekking tot uw ontmoeting met Khalifa en de verdere ontwikkeling van jullie verstandhouding vage en tegenstrijdige verklaringen af. Het is erg treffend dat u nauwelijks iets weet over de man die u hielp Nigeria te ontvluchten, u vervolgens onderdak bood, aan een job hielp in Libië, en de vader is van uw kind. Zo kent u zijn volledige naam niet, weet u niet welke nationaliteit hij heeft, noch waar hij geboren is. U weet niet hoe oud hij is maar vermoedt dat hij ouder is dan u, al kan u niet duiden hoeveel ouder (zie gehoorverslag CGVS, p.15). Bij DVZ (zie verklaring DVZ, punt 16) verklaarde u echter dat Khalifa ouder is dan u, en afkomstig is van Nigeria. U voegt bovendien toe dat u hem leerde kennen toen hij werkte in Port Harcourt, terwijl u tijdens het gehoor op het CGVS (zie gehoorverslag CGVS, p. 17) verklaart niet te weten wat hij in Nigeria deed omdat jullie dat gesprek niet voerden. U kan ook niet duiden welke band Khalifa heeft met Libië (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). U slaagt er tevens niet in consistente verklaringen af te leggen met betrekking tot jullie kennismaking. U verklaart dat, nadat Khalifa als klant naar de bar kwam en u aardig vond, hij bleef terugkomen. U gevraagd over welke periode het gaat (paar jaar, paar maanden), antwoordt u 'heel lang'. U kan echter niet duiden hoe lang omdat het lang geleden is en u het zich niet kan herinneren (zie gehoorverslag CGVS, p.17). Ook tijdens het gehoor op het CGVS verklaart u tegen betaling seksuele contacten te hebben gehad met Khalifa in Nigeria. U voegt toe slechts één keer seksuele contacten te hebben gehad met hem. Nadat jullie geslachtsgemeenschap hadden, was hij erg aardig voor u, behandelde hij u erg goed en was hij niet langer een vreemde voor u (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). **Deze verklaringen zijn vaag, en ondermijnen de geloofwaardigheid van uw voorstelling van de gang van zaken bij uw vertrek uit Nigeria.** Dat u bovendien met een wildvreemde man, waar u nauwelijks iets van wist, uw land van herkomst ontvluchtte naar een voor u onbekende bestemming (zie gehoorverslag CGVS, p. 23) en onzekere toekomst, eerder dan u tot uw zus Joy te wenden voor hulp, tart de verbeelding. Ook zijn er enkele tegenstrijdigheden met betrekking tot uw leven in Libië en het verdere verloop van uw verstandhouding met Khalifa. Zo verklaart u bij DVZ (zie vragenlijst CGVS, vraag 5) dat u een tijdje bij hem [Khalifa] woonde en vervolgens begon te werken als huishoudster. Ook bij DVZ (zie verklaring DVZ, punt 16) verklaart u, in tegenstrijd, nooit met hem [Khalifa] te hebben samengewoond. Tijdens het gehoor op het CGVS verklaart u samen te hebben gewoond met Khalifa, maar dat u tegelijkertijd als huishulp werkte. U voegt toe niet gans de tijd bij hem te hebben verbleven omdat hij er bijna niet was. U geconfronteerd met uw verklaringen bij DVZ, repliceert u, nogmaals, dat u bij hem verbleef maar dat hij er bijna niet was. Verder verklaarde u bij DVZ (zie vragenlijst CGVS, vraag 5) dat toen u zwanger werd van Khalifa, hij geen contact meer met u wilde hebben, waaruit blijkt dat Khalifa op de hoogte was van uw zwangerschap. Tijdens het gehoor op het CGVS echter benadrukt u dat Khalifa niet mag weten dat u zwanger bent van hem (zie gehoorverslag CGVS, p. 18, p.22 en p.25) en dat er, voor uw vertrek uit Libië, niets noemenswaardig is gebeurd met Khalifa. Hij vroeg u immers enkel hoe het met u ging, en u antwoordde positief (zie gehoorverslag CGVS, p.18). Deze elementen tasten de geloofwaardigheid van uw vlucht uit Nigeria, en uw leven in Libië en uw algehele geloofwaardigheid grondig aan.

Tot slot, moet opgemerkt dat u, ondanks uw beweerde erg jonge leeftijd op het moment van uw vertrek, erin geslaagd bent Nigeria te verlaten en een leven op te bouwen in Libië, waar u werkte en geld verdiende (zie gehoorverslag CGVS, p. 25). Ook slaagde u erin Libië te verlaten en, als zwangere vrouw, naar België te komen, wat toch van enige autonomie getuigt. U verklaart dat het niet uw beslissing was om naar België te komen, maar dat de vrouw waarvoor u werkte zag dat u continu ziek was en vervolgens aan een zekere Aïsha vroeg om u weg te halen vandaar (zie gehoorverslag CGVS, p.25). Bij aankomst in België, liet Aïsha u achter en sliep u in het treinstation van Genk waarna een zwarte persoon u aanraadde naar de politie te stappen, wat u vervolgens deed. **U legt dus de nodige zelfstandigheid aan de dag om een dergelijke reis, zonder documenten, aan te vatten en om vervolgens in een voor u vreemd land, zowel Libië als België, te verblijven.**

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofd geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

Overigens legt u geen documenten neer die bovenstaande conclusies kunnen wijzigen. Hierbij moet wel opgemerkt dat u bij DVZ verklaarde in het bezit te zijn geweest van een geboorteakte en deze te hebben achtergelaten in Libië (zie verklaring DVZ, punt 25). Wanneer u tijdens het gehoor op het CGVS gevraagd wordt naar identiteitsdocumenten (paspoort, identiteitskaart, e.a.) waarvan u eventueel in het bezit was in Nigeria, verklaart u er geen te hebben gehad. U geconfronteerd met uw verklaringen bij DVZ met betrekking tot uw geboorteakte, verklaart u niet te weten waar die zich bevindt. U vervolgens

gevraagd of u een geboorteakte heeft, antwoordt u te veronderstellen van wel. U voegt toe dat, zelfs al zou u een geboorteakte hebben, u niet weet hoe die te verkrijgen. U veronderstelt dat uw geboorteakte in Libië is, maar u kan dit niet met zekerheid zeggen. Uiteindelijk blijkt u wel te weten uw geboorteakte achter te hebben gelaten in de woning te Abu Kafid. U gevraagd naar de reden dat u uw geboorteakte meenam naar Libië, verklaart u uw spullen te hebben meegenomen. U vervolgens gevraagd waarom u uw geboorteakte niet meenam naar België, antwoordt u kledij te hebben gedragen zonder zakken en bijgevolg niets te kunnen hebben meenemen (zie gehoorverslag CGVS, p. 19-20), wat geenszins een geldige verklaring is waarom u uw geboorteakte wél zou hebben meegenomen op uw reis van Nigeria naar Libië, en niet van Libië naar België. Bovendien zijn uw verklaringen hieromtrent in tegenstrijd met uw verklaringen met betrekking tot uw vlucht. Zo verklaart u dat Khalifa een grote som geld betaalde aan tante Alice om u mee te nemen naar een hotel. U benadrukt geen kleren te hebben meegenomen en niet te zijn teruggekeerd naar de (Iron Lady) bar. U voegt toe Nigeria daags nadien te hebben verlaten (zie gehoorverslag CGVS, p. 35). Hieruit blijkt dat u Nigeria in allerijl verlaten heeft, zelfs zonder kledij te hebben meegenomen, terwijl u eerder verklaarde uw spullen te hebben meegenomen. Deze tegenstrijdigheid tast de geloofwaardigheid van de omstandigheden van uw vlucht verder aan. Het is bovendien ten zeerste onwaarschijnlijk dat u, tijdens uw overhaast vertrek uit Nigeria, niet de kans zag uw kledij mee te nemen doch wel uw geboorteakte. **Gezien de tegenstrijdigheden in uw verklaringen kan geen geloof meer worden gehecht aan uw voorstelling van de gang van zaken bij uw vertrek uit Nigeria.**

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt ('COI Focus Nigeria: Veiligheidssituatie in verband met Boko Haram' dd. 12 april 2016), duidelijk blijkt dat **het conflict met Boko Haram geografisch beperkt is en zich hoofdzakelijk afspeelt in het uiterste noordoosten van Nigeria**, en dan vooral in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Niettegenstaande Boko Haram nog steeds een reële bedreiging blijft vormen, blijkt ook dat de organisatie terrein heeft verloren in Nigeria. Hoewel Boko Haram de overige regio's van Nigeria blijft bedreigen, werd de rest van Nigeria tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noordoosten van het land, en meer bepaald in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Delta te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in de staat Delta, noch in de staat Rivers waar u de laatste 4 jaar voor uw vertrek woonachtig was, actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van een gewapend conflict. **Actueel is er voor burgers in de staten Delta en Rivers aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.**

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster beroept zich in een eerste middel op de schending van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) *juncto* de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsnorm.

Zij vangt haar betoog aan met een algemene en theoretische uiteenzetting omtrent de bewijslast in en de beoordeling van asielaanvragen.

Verzoekster kan zich niet akkoord verklaren met de argumentatie dat de geloofwaardigheid van haar relaas wordt ondermijnd door de tegenstrijdigheden in haar opeenvolgende verklaringen. Zij gaf talrijke details over haar situatie en haar vrees steunt op gegronde feiten.

Verzoekster herhaalt dat zij op jonge leeftijd gedwongen in de prostitutie belandde en stelt dat zij dit duidelijk uitlegde. De aangehaalde tegenstrijdigheden mogen het feit dat zij op jonge leeftijd slachtoffer werd van mensenhandel niet aantasten.

Verzoekster geeft andermaal een aantal algemene en theoretische beschouwingen omtrent de bewijslast in en de beoordeling van asielaanvragen.

2.2. Verzoekster stelt in ondergeschikte orde in aanmerking te komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Zij wijst erop dat Nigeria getroffen wordt door de gewelddaden van Boko Haram.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

3.3. In de bestreden beslissing wordt op omstandige, duidelijk en gedetailleerde wijze uiteengezet waarom aan verzoeksters vermeende asielrelaas niet het minste geloof kan worden gehecht.

Meer bepaald wordt hierin gemotiveerd dat de geloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas wordt ondermijnd doordat (i) zij tegenstrijdige verklaringen aflegde over (haar contacten met) haar zussen; (ii) zij desinteresse vertoonde in de verdere ontwikkeling van haar problemen; (iii) haar verklaringen niet strookten met haar voorgehouden situatie van gedwongen prostitutie en vasthouding; (iv) het niet aannemelijk is dat zij niet zocht naar mogelijke oplossingen alvorens haar land te verlaten; (v) zij, hoewel dit verwacht mocht worden, heeft nagelaten ook maar enige poging te ondernemen om bescherming te verkrijgen van haar autoriteiten; (vi) de geloofwaardigheid van haar profiel ernstig wordt aangetast door haar bedenkelijke verklaringen over haar moeder; (vii) het opvallend is dat zij bij de DVZ nergens vermeldde dat de actor van haar vervolging haar tante was; (viii) zij ook over haar ontmoeting met Khalifa en de verdere ontwikkeling van hun verstandhouding vage en tegenstrijdige verklaringen aflegde; (ix) zij de nodige zelfstandigheid toonde; (x) zij geen documenten neerlegde die aan het voorgaande afbreuk kunnen doen en tegenstrijdige verklaringen aflegde over haar identiteitsdocumenten en over de omstandigheden van haar vertrek uit Nigeria.

De motieven die dienaangaande zijn opgenomen in de bestreden beslissing vinden steun in het administratief dossier en zijn pertinent en terecht. Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven bovendien niet één concreet en dienstig argument aan. Derhalve blijven deze onverminderd overeind.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen zou beroepen op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zij toont ingevolge deze vaststellingen niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verder wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

*“Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt (‘COI Focus Nigeria: Veiligheidssituatie in verband met Boko Haram’ dd. 12 april 2016), duidelijk blijkt dat **het conflict met Boko Haram geografisch beperkt is en zich hoofdzakelijk afspeelt in het uiterste noordoosten van Nigeria**, en dan vooral in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Niettegenstaande Boko Haram nog steeds een reële bedreiging blijft vormen, blijkt ook dat de organisatie terrein heeft verloren in Nigeria.*

Hoewel Boko Haram de overige regio's van Nigeria blijft bedreigen, werd de rest van Nigeria tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noordoosten van het land, en meer bepaald in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Delta te worden beoordeeld.

*De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in de staat Delta, noch in de staat Rivers waar u de laatste 4 jaar voor uw vertrek woonachtig was, actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van een gewapend conflict. **Actueel is er voor burgers in de staten Delta en Rivers aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.***

Verzoekster beperkt zich ertoe op algemene wijze te verwijzen naar de gewelddaden van Boko Haram. Hiermee doet zij hoegenaamd geen afbreuk aan de voormelde motieven.

Gelet op het voormelde toont verzoekster niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf september tweeduizend zeventien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS